

Han wille för oss ljuga, — allt wäl —
Och sökte oss och truga. — J förstår mig wäl.

Så förde han sitt Protocoll
Och sökte göra oss till Noll.
Wår tillgång will han sluka, — allt wäl —
Och falskhet mot oss bruka. — J förstår mig wäl.

Ly der som finns det han will ha,
Så will han det så listigt ta;
Han will oss alltid pina, — allt wäl —
Och sedan åt oss grina. — J förstår mig wäl.

Fåren och Herden.

Saga.

UDDEWALL, 1841.

Sam. Vict. Bagge.

(På Författarens Förlag).

En Herde, hos oss stackars Får,
Först smilande ibland oss går:
Se'n klipper han oss arma — allt wäl —
Så Gud må sig förbarma! — I förstår mig wäl.

Uck, Herden klippste för sig bra,
Och ropte såled's Hurr — Hurra! !
Han sökte oss att sticka; — allt wäl —
Då skratta han och nicka. — I förstår mig wäl.

Han wille taga all vår Ull,
Samt lägga på oss Tiond-Tull.
Han sad': Jag det behöfwer, — allt wäl —
Som Lam, Kalf, Gris, Smör, Klöfwer, —
I förstår mig wäl.

När Hannen dog, ell' Honan hans,
Så höjde Herden staf och lans,
Och sad': Får jag ej koa, — allt wäl —
Så tar jag nog med klog. — I förstår mig wäl.

En wet, för hwarje skoffa mull,
Jag kastar, skall betalas tull.
Fast jag ej mulen äger, — allt wäl —
Jag orden dock utsäger. — I förstår mig wäl.

Wid Lysning, Bröllop, Barndopsbud,
Då hade Herden smiligt ljud.
Han will ha mycket penga, — allt wäl —
Ell' skall han på oss blänga. — I förstår mig wäl.

När Tertialet han tog opp,
Så räknad' han ett högt belopp.
Med Qwittona, de sluga, — allt wäl —
Will Herden oss och suga. — I förstår mig wäl.

Då fattiga till honom gå,
Så will han dem så wäldigt slå:
Han wäsnas och han hoppa, — allt wäl —
Och liknar då en Loppa. — I förstår mig wäl.

När som wi wille gå till Bol,
Så neka Herden oss hans ol:
Han will ej absolvera, — allt wäl —
Förr'n han fått contractera. — I förstår mig wäl.

Han derför gick bland oss ifring,
Och ställde oss uti en ring: